

Startside>Familierechtige forhold og arv>Forældresvar, forældremyndighed og samværsret

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

tysk

Swipe to change

Forældresvar, forældremyndighed og samværsret

Østrig

1 Hvad indebærer begrebet "forældremyndighed" i praksis? Hvilke rettigheder og pligter har indehaveren af forældremyndigheden?

Obsorge (forældremyndighed) er forældrenes ret og pligt. Herved forstås omsorg for og opdragelse af det mindreårige barn, forvaltning af formue og repræsentation samt andre forhold (§158 i ABGB, Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch - den generelle civile lovbog).

Omsorg for det mindreårige barn omfatter i henhold til §160 i ABGB navnlig varetagelsen af barnets fysiske velbefindende og sundhed samt det umiddelbare opsyn, opdragelse, navnlig udfoldelsen af barnets fysiske, intellektuelle, psykiske og moralske styrker samt fremme af barnets anlæg, evner, tilbøjeligheder, udviklingsmuligheder samt dets skole- og erhvervsmæssige uddannelse. Til omsorg hører også lægebehandling af børn, til opdragelse fastlæggelse af barnets opholdssted (§162 i ABGB), dvs. altså også beslutningen om en udlandsrejse, skolevalg eller valg og skift af religion. Af opdragelsesretten følger også retten til at give barnet fornavn.

Under forvaltning af barnets formue hører f.eks. rådighed over barnets underhold (fastsættelse og ændring heraf, modtagelse og kvittering, inddrivelse, anvendelse). I henhold til §164 i ABGB skal forældrene forvalte barnets formue ved udvisning af almindelig agtpågivenhed.

Ved retlig repræsentation forstås retten og pligten til at foretage retshandlinger for barnet. Det omfatter dispositioner på barnets vegne, som umiddelbart berettiger eller forpligter barnet, og samtykke. Værgemålet kan vedrøre omsorg og opdragelse samt formueforvaltning – som "forholdet udadtil" i forbindelse med disse anliggender (f.eks. indgåelse af en behandlingsaftale med lægen; samtykke til lægelig behandling af barnet), i modsætning til den faktiske varetagelse af disse opgaver som "forholdet indadtil" (f.eks. indtagelse af medicin, bleskift på en baby eller kontrol med lektielæsning). Der findes imidlertid også en retlig repræsentation uden for disse områder ("blot" værgemål), f.eks. ændring af navn, skift af statsborgerskab, anerkendelse af faderskab uden for ægteskab eller i øvrigt ved varetagelse af barnets personlige rettigheder.

2 Hvem har normalt forældremyndigheden over et barn?

Forældremyndigheden over et barn født i ægteskab eller ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab tillægges begge forældre (§177, stk. 1, i ABGB). Forældremyndigheden over et barn født uden for ægteskab tillægges automatisk moderen fra barnets fødsel (§177, stk. 2, første punktum, i ABGB). I henhold til §177, stk. 2, andet punktum, i ABGB kan de – ugifte – forældre for giftefogeden personligt under samtidig tilstedeværelse og efter belæring om retsvirkningerne beslutte, at begge skal have forældremyndigheden, såfremt der ikke allerede er truffet en retslig afgørelse om forældremyndigheden. Hvis forældrene ikke bor sammen, skal de indgå en aftale om, hos hvilken forælder barnet skal have sit sædvanlige opholdssted. Alternativt kan forældrene desuden henholdsvis indgå eller forelægge en aftale ved retten (§177, stk. 3, i ABGB). Endelig kan retten også tillægge begge forældre forældremyndigheden (§180, stk. 2, i ABGB).

Den fælles forældremyndighed kan kun ophæves igen ved rettens afgørelse. Retten skal herefter forsøge at få tilvejebragt en mindelig løsning. Hvis det ikke lykkes at finde en mindelig løsning, skal retten træffe afgørelse om, hvilken forælder der fremover alene skal tillægges forældremyndigheden, eller om begge fortsat skal have forældremyndigheden (§180 i ABGB). Hvis begge forældre tillægges forældremyndigheden, skal retten også træffe afgørelse om, i hvilken husstand barnet skal have sit sædvanlige opholdssted. I forbindelse med disse afgørelser er barnets bedste det afgørende kriterium.

Hvis det kun er en forælder, der har forældremyndigheden, har den anden forælder ret til at have personlig kontakt med barnet samt informations-, udtalelses- og repræsentationsrettigheder i henhold til §189 i ABGB.

3 Kan der udpeges en anden person i stedet for forældrene, hvis disse ikke kan eller ikke ønsker at udøve forældremyndigheden over deres børn?

Er begge forældre forhindret i at udøve forældremyndigheden, skal retten fastlægge, hvilket bedsteforældrepar (eller subsidiært hvilken bedsteforælder) eller hvilket plejeforældrepar (eller plejeforælder), der skal tillægges forældremyndigheden. Såfremt bedste- eller plejeforældre skal involveres i forbindelse med forældremyndigheden, har – medmindre hensynet til barnets bedste taler imod dette - et par forrang i forhold til en bedste(pleje)forælder. Hvis begge forældre er forhindret i at udøve det samme delområde, så gælder dette tilsvarende for dette delområde. Det afgørende kriterium for tillæggelsen af forældremyndigheden er hensynet til barnets bedste.

Er den forælder, som har forældremyndigheden alene, forhindret i at udøve forældremyndigheden, skal retten træffe afgørelse om, hvorvidt forældremyndigheden nu helt eller delvist skal tillægges den anden forælder eller henholdsvis et bedsteforældrepar eller en bedsteforælder eller et plejeforældrepar (en plejeforælder). Den anden forælder har imidlertid, hvis barnets bedste er sikret hos denne, forrang i forhold til bedste- og plejeforældre. Hvis hverken forældre, bedsteforældre eller plejeforældre kommer på tale, er det fastsat, at en anden egnet person kan tillægges forældremyndigheden (§204 i ABGB). Afgørende for valget af denne person er barnets tarv; hvis ønsker og forældrenes ønsker, der skal tages behørigt hensyn til (§205, stk. 1, i ABGB). På tale kommer primært familiemedlemmer eller sekundært andre nærtstående personer eller endelig andre egnede personer, bl.a. Kinder- und Jugendhilfeträger (børne- og ungdomsværnet) (§209 i ABGB).

4 Hvordan reguleres spørgsmålet om forældremyndigheden, hvis forældrene bliver skilt, eller deres forhold opløses?

Efter skilsmisse eller omstødelse af et ægteskab opretholdes den fælles forældremyndighed. Forældrene skal imidlertid, hvis de ønsker at opretholde begge parters fulde forældremyndighed som i et bestående ægteskab, inden for en passende frist fremsende retten en aftale om barnets primære opholdssted. Retten skal godkende en sådan aftale, såfremt den er til barnets bedste. Det er ikke tilladt at have en ordning med fælles forældremyndighed i den forstand, at det eksempelvis kun tilkommer den ene forælder at drage omsorg for og opdrage barnet, hvorimod det kun tilkommer den anden forælder at varetage barnets formueforvaltning og repræsentation; det er altid den forælder, hos hvilken barnet har sit sædvanlige opholdssted, der skal tillægges den fulde forældremyndighed. Indgås en sådan aftale ikke inden for en passende frist efter skilsmissen, eller er den ikke til barnets bedste, skal retten, hvis det heller ikke lykkes at finde en mindelig løsning – eventuelt gennem mægling – træffe afgørelse om, hvilken forælder der fremover alene skal tillægges forældremyndigheden.

Forældrene kan imidlertid også aftale, at det kun er en af forældrene, der skal have forældremyndigheden efter skilsmissen. I et sådant tilfælde er det således ikke påkrævet med en aftale om barnets primære opholdssted. Disse retningslinjer gælder ikke kun i forbindelse med skilsmisse, men også, hvis

forældrene til et mindreårigt barn stadigvæk er gift, men lever hver for sig. I dette tilfælde træffer retten imidlertid kun en afgørelse efter anmodning fra en af forældrene.

I tilfælde af, at samlivsforholdet opløses, gælder det ovenfor anførte vedrørende forældremyndigheden ved opløsning af forældrenes ægteskab. Forældrene til et barn, der er født uden for ægteskabet, kan derfor af retten – under forudsætning af en aftale om barnets primære opholdssted, som tjener til barnets bedste – tillægges forældremyndigheden i fællesskab, selv om den fælles husstand blev opløst, men også selv om der aldrig har eksisteret en sådan.

5 Hvilke formaliteter skal overholdes, for at en aftale mellem forældrene om forældremyndighed bliver juridisk bindende?

Se spørgsmål 4.

6 Hvilke alternative konfliktløsningsmuligheder findes der, hvis forældrene ikke kan nå til enighed om en aftale om forældremyndigheden?

Forældrene kan med henblik på rådgivning rette henvendelse til Kinder- und Jugendhilfe /Familienberatung (børne- og ungehjælpen /familierådgivningen) eller private støtteorganisationer. Alternativt kan forældrene kontakte en mægling, par-, forældre- eller anden rådgivningsinstans.

7 Hvilke spørgsmål vedrørende barnet kan dommeren afgøre, hvis forældrene går til domstolene?

Af egen drift kan værgemålsdommeren kun indlede en sag og træffe afgørelse om spørgsmål, der vedrører forældremyndighed og kontaktret. Ved akut fare for barnets ve og vel skal Jugendwohlfahrtsträger (børne- og ungdomsværnet) underrettes, der for at afværge en overhængende fare kan træffe relevante foranstaltninger – indtil fratagelsen af forældremyndigheden.

Underholdsbidraget til børn kan ikke reguleres af egen drift, men kun på begæring af værger i forbindelse med mindreårige eller myndige underholdsberettigede børn. Underholdsbidrag skal – det gælder også for myndige børn – gøres gældende i en udenretlig sag. Funktionelt er en kontorfuldmægtig (Rechtspfleger) kompetent.

8 Hvis den ene af forældrene får tilkendt forældremyndigheden alene, betyder det så, at vedkommende kan træffe beslutninger om alle forhold omkring barnet uden først at rådføre sig med den anden part?

Den forælder, der ikke har forældremyndigheden, har ret til af den person, der har fået tillagt forældremyndigheden, at blive rettidigt underrettet om vigtige forhold vedrørende barnet, og om påtænkte tiltag, som ved fælles forældremyndighed kræver kollektiv repræsentation (§167, stk. 2 og 3, i ABGB) og at udtale sig herom (informations- og udtalelsesrettigheder). Retten skal tage hensyn til denne udtalelse, hvis det ønske, der tilkendegives heri, i højere grad er til barnets bedste. Disse rettigheder omfatter også mindre vigtige forhold (for så vidt der ikke blot er tale om spørgsmål vedrørende dagligdagen), hvis der til trods for parathed hos den forælder, der ikke har forældremyndigheden, ikke finder nogen regelmæssig personlig kontakt sted med barnet, f.eks. fordi denne ikke er mulig på grund af de pågældende livsforhold, eller fordi barnet afviser kontakten (§189, stk. 3, i ABGB).

Opfylder den forælder, der har fået tillagt forældremyndigheden, vedholdende ikke disse forpligtelser, kan retten på begæring eller af egen drift, hvis hensynet til barnets bedste taler herfor, træffe passende bestemmelser. Retten kan eksempelvis tildele den forælder, der ikke opfylder sine forpligtelser, konkrete opgaver eller give den forælder, der ikke har forældremyndigheden, ret til selv at søge information hos lægen eller i skolen. Hvis den forælder, der har forældremyndigheden, med sin adfærd truer barnets ve og vel, kan retten også helt eller delvist fratage forældremyndigheden i henhold til §181 i ABGB. Retten kan begrænse eller ophæve informations- og udtalelsesrettighederne, hvis udøvelsen af disse rettigheder i alvorlig grad tilsidesætter hensynet til barnets bedste. Det samme gælder, hvis den forælder, der har forældremyndigheden, misbruger disse rettigheder eller varetager dem på en måde, der ikke er rimelig for den anden forælder. De bortfalder desuden, hvis den berettigede forælder selv afviser kontakt med barnet uden grund (§189, stk. 2, i ABGB). Forældremyndigheden skal altid udøves således, at barnets tarv varetages bedst muligt. Ved vurdering af barnets tarv skal der tages behørigt hensyn til barnets personlighed og dets behov, navnlig dets anlæg, evner, tilbøjeligheder og udviklingsmuligheder samt forældrenes livsforhold.

Alle personer, der er tillagt forældremyndighed (forældre, bedsteforældre, plejeforældre, andre med forældremyndighed) samt personer, der har andre rettigheder og pligter over for et barn (f.eks. kontaktret), skal af hensyn til beskyttelsen af barnets bedste undlade alt, som kan have negativ indvirkning på barnets forhold til andre personer, som har rettigheder og pligter over for barnet, eller som ville kunne vanskeliggøre varetagelsen af deres opgaver, §159 i ABGB).

9 Hvad betyder det i praksis, hvis domstolen tillægger forældrene fælles forældremyndighed over et barn?

I forbindelse med værgemålet gælder princippet om alenerepræsentation, dvs. at hver forælder er berettiget og forpligtet til at repræsentere barnet alene. Dennes handling er også gyldig, hvis den anden forælder ikke er indforstået hermed (§167, stk. 1, i ABGB). Samtykke fra begge forældre, der har ret til at repræsentere barnet, er kun fastsat i de tilfælde, der er angivet i den udtømmende liste i §167, stk. 2, i ABGB (f.eks. ændring af barnets for- eller efternavn, antagelse eller skift af religion, overgivelse til fremmed pleje osv.).

I forbindelse med dispositioner og samtykke vedrørende formueforhold, der ikke er underlagt den almindelige formueforvaltning, kræves samtykke fra den anden forælder, der har ret til at repræsentere barnet, og rettens godkendelse (§167, stk. 3, i ABGB). Som eksempel kan nævnes: salg eller belåning af fast ejendom, arveafkald, den ubetingede vedgåelse eller afkald på arv, modtagelse af en gave, der er forbundet med byrder.

I civile retlige sager har hver forælder også ret til at repræsentere barnet alene. Så længe forældrene ikke bliver enige herom, eller retten ikke har udpeget en af forældrene eller en tredjemand som repræsentant, er den forælder repræsentant, som har taget det første processuelle skridt (§169 i ABGB). I den forbindelse skal forældrene overholde kravet om god adfærd (se spørgsmål 9).

10 Til hvilken domstol eller anden myndighed skal jeg indgive anmodning om forældremyndighed? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min anmodning?

I henhold til §109 i Jurisdiktionsnorm (loven om retternes kompetence) er den Bezirksgericht (distriktsdomstol) kompetent, i hvis retskreds den mindreårige har sit sædvanlige opholdssted; har den mindreårige ikke et sådant i Østrig, er den ret kompetent, i hvis retskreds den mindreårige har sit (faktiske) opholdssted. Opholder den mindreårige sig ikke i Østrig, er den ret kompetent, i hvis retskreds værger har sit sædvanlige opholdssted. Har denne heller ikke et sådant i Østrig, er den ret kompetent, i hvis retskreds en forælder har sit sædvanlige opholdssted; i andre tilfælde er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent. I modsætning til det (faktiske) opholdssted er det sædvanlige opholdssted normalt afhængigt af en vis varighed og stabilitet (ca. seks måneder). En ansøgning om tildeling af eneforældremyndighed eller om fælles forældremyndighed kan føres til protokols skriftligt pr. post eller mundtligt på såkaldte embedsdage (mindst én gang om ugen, som oftest tirsdag formiddag) ved den kompetente Bezirksgericht. Parterne har ikke pligt til at lade sig repræsentere af en advokat, men hvis de imidlertid ønsker at lade sig repræsentere, må de kun vælge én advokat (relativ advokatpligt; §101, stk. 1, i AußStrG) (forbundslov om behandlingen af udenretlige sager, herefter "AußStrG").

Anbringender skal indeholde sagens betegnelse, for- og efternavn samt adresse på intervenienten, på dennes repræsentant samt - såfremt dette er nødvendigt - navne og adresser på de ham bekendte andre parter, i retsafgørelser vedrørende personers status desuden fødselsdato og -sted samt parternes nationalitet (§10, stk. 3, i AußStrG).

Såfremt anbringendet har formelle eller indholdsmæssige mangler, som hindrer andre procedurer, skal retten ikke med det samme af- eller tilbagevise, men der bør først gøres et forsøg på afhjælpning (§10, stk. 4, i AußStrG).

11 Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde? Findes der en hasteprocedure?

Sager om tildeling af forældremyndighed afgøres inden for rammerne af frivillig retspleje (Verfahren außer Streitsachen) i henhold til AußStrG.

Under hensyntagen til barnets bedste skal retten i en hasteprocedure – også midlertidigt – kunne tillægge eller fratage forældremyndigheden og udøvelsen af retten til personlige kontakter, navnlig med henblik på opretholdelse af pålidelige kontakter og sikring af juridisk klarhed. Dette kan navnlig være nødvendigt efter opløsning af ægteskabet eller den fælles husstand (§180, stk. 1, nr. 1, i ABGB). Denne afgørelse er foreløbigt bindende og fuldbyrdet, såfremt retten ikke udelukker dette.

12 Kan jeg få retshjælp?

I forbindelse med civile retlige sager kan der i henhold til §§63-73 i Zivilprozessordnung (civilprocesloven, herefter "ZPO") på begæring bevilges retshjælp, hvis en af parterne er ude af stand til at betale de omkostninger, der er forbundet med sagen, uden at det påvirker det fornødne forsørgelsesgrundlag. I henhold til §7, stk. 1, i AußStrG skal disse bestemmelser finde tilsvarende anvendelse i en udenretlig sag (f.eks. i sager om underholdsbidrag til børn).

Det nødvendige underhold ligger abstrakt mellem den statistiske gennemsnitsindkomst for en ikke-selvstændig erhvervsaktiv og eksistensminimummet. Det regnes som påvirket, hvis parten og dennes underholdsberettigede familie ikke engang ville være i stand til at opretholde en beskedent livsførelse, i hvilken forbindelse der skal tages hensyn til omsættelige aktiver eller muligheden for at spare beløb op under et længere sagsforløb. Der kan også bevilges delvis retshjælp.

Retshjælp skal kun bevilges for så vidt som den part, der anmoder om hel eller delvis fri proces, har en rimelig mulighed for at få medhold, og at der ikke er tale om unødigt trætte. Retshjælp kan ydes til såvel fysiske som juridiske personer. Det afhænger ikke af personens nationalitet.

Retshjælp omfatter navnlig den foreløbige fritagelse for rets-, vidne-, ekspert- og tolkegebyrer, men også en parts rejseudgifter, såfremt dennes personlige tilstedeværelse er nødvendig. For så vidt som repræsentation ved en advokat er lovbestemt (f.eks. hvis sagens værdi er over 5 000 EUR eller i sager ved Landesgerichte (delstatsdomstole)), eller hvis det efter sagens omstændigheder synes nødvendigt, skal der beskikkes en østrigsk advokat med foreløbig fritagelse for betaling. Advokatens arbejde omfatter også rådgivning forud for en retssag med henblik på en bilæggelse af tvisten inden en retssag.

§71 i ZPO fastsætter, at den part, der opnår retshjælp, skal forpligtes til hel eller delvis tilbagebetaling af de beløb, som denne har været midlertidigt fritaget for at betale, og som endnu ikke er berigtiget, samt til tariffmæssig aflønning af den beskikkede advokat, såfremt og så snart denne uden påvirkning af det fornødne forsørgelsesgrundlag er i stand til dette. Efter udløbet af en periode på tre år efter sagens afslutning kan der ikke længere pålægges en forpligtelse til tilbagebetaling. Med henblik på at undersøge, om betingelserne for tilbagebetalingen er opfyldt, kan retten under fastsættelse af en passende frist opfordre parten til at tilvejebringe en ny formueopgørelse, inklusive rimelig dokumentation.

13 Kan en afgørelse om forældremyndighed appelleres?

Afgørelser fra retten i første instans kan prøves ved hjælp af retsmidlet *Rekurs* (appel) (§45 i AußStrG). Appel skal iværksættes inden 14 dage fra datoen for forkyndelsen af den skriftlige kopi af appelinstansens afgørelse (§46, stk. 1, i AußStrG). Normalt træffes der afgørelse om appellen ved retten i anden instans. Appelinstansens afgørelse kan i visse tilfælde appelleres (revision) til Oberster Gerichtshof (højesteret) (jf. §62 i AußStrG). En appel vedrørende retlige spørgsmål er kun tilladt, hvis der ligger besvarelsen af et retligt spørgsmål til grund herfor, som har væsentlig betydning for en ensartet fortolkning af retlige bestemmelser, retssikkerheden eller retsudviklingen. I visse forhold er en appel støttet på retsspørgsmål imidlertid ikke mulig, hvilket f.eks. gælder for forhold i forbindelse med retshjælp, vedrørende omkostningspunktet samt gebyrerne. Appel skal iværksættes inden 14 dage fra datoen for meddelelsen af appelinstansens afgørelse (§65, stk. 1, i AußStrG). Appellen skal indeholde en underskrift fra en advokat eller notar (§ 65, stk. 3, nr. 5, i AußStrG).

14 I visse tilfælde kan det være nødvendigt at gå til en domstol eller en anden myndighed for at få en retsafgørelse om forældremyndighed fuldbyrdet.

Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde?

I henhold til §110, stk. 2, i AußStrG er en fuldbyrdelse udelukket i medfør af Exekutionsordnung (lov om fuldbyrdelse). Retten skal efter anmodning eller af egen drift anordne passende tvangsmidler i henhold til §79, stk. 2, i AußStrG. Til disse tvangsmidler hører navnlig bøder, forhandlingsstraf på op til en samlet varighed af et år, transport til en indledende afhøring eller til retssagen, modtagelse af dokumenter, dokumentationsmateriale og andet løstøre samt beskikkelse af kuratorer, der skal foretage rimelige dispositioner for en misligholdende parts regning og risiko. Ordninger, som vedrører personlig kontakt, kan også gennemføres mod den forælders vilje, som ikke bor i samme husstand som den mindreårige. Ordninger, som vedrører forældremyndigheden, kan retten også gennemføre ved anvendelse af rimelig fysisk tvang.

I henhold til §110, stk. 3, i AußStrG kan retten også kun unnlade fortsættelsen af gennemførelsen af egen drift, hvis og så længe den er til fare for barnets vel og vel. Desuden kan retten i forbindelse med gennemførelsen af retsafgørelsen eller den retligt godkendte ordning vedrørende forældremyndigheden anmode børne- og ungdomsværnet eller familieretshjælpen om bistand, navnlig med hensyn til den midlertidige pasning af den mindreårige, hvis hensynet til barnets bedste taler herfor. Fysisk tvang til håndhævelse af retsafgørelsen må imidlertid udelukkende udøves af retsorganer; disse kan involvere offentlige sikkerhedsmyndigheder.

15 Hvad skal jeg gøre for at få en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet af en domstol i en anden medlemsstat, anerkendt og fuldbyrdet i denne medlemsstat?

I henhold til artikel 21 i Bruxelles IIa-forordningen anerkendes afgørelser fra andre EU-medlemsstater ex lege – uden en særlig procedure.

Med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed er det nødvendigt med en eksekvturprocedure (artikel 28 ff i Bruxelles IIa-forordningen); de nærmere processuelle regler overlader artikel 30 til den nationale lovgivning - i Østrig §§112-116 i AußStrG.

16 Til hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg henvende mig for at gøre indsigelse mod en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i disse tilfælde?

Anmodninger om ikke-ankendelse af en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet i en anden EU-medlemsstat (artikel 21, stk. 3, i Bruxelles IIa-forordningen), hører – ligesom eksekvturproceduren – ind under den Bezirksgerichts kompetence, i hvis retskreds den mindreårige har sit sædvanlige opholdssted. Har den mindreårige ikke et sådant i Østrig, skal den indgives det sted, hvor den mindreårige opholder sig. Opholder den mindreårige sig ikke i Østrig, er den ret kompetent – såfremt der er tale om en mindreårig – i hvis retskreds værgeren har sit sædvanlige opholdssted. Har denne heller ikke et sådant i Østrig, er den ret kompetent, i hvis retskreds en forælder har sit sædvanlige opholdssted; i andre tilfælde er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent (§109a i Jurisdiktionsnorm sammenholdt med §109 i denne lov).

17 Hvilken lovgivning finder anvendelse i en sag om forældremyndighed, hvor barnet eller parterne ikke bor i denne medlemsstat eller er af forskellig nationalitet?

Når østrigske domstoles kompetence er begrundet på basis af Bruxelles IIa-forordningen eller Haag-konventionen om beskyttelse af mindreårige af 1996, anvender disse primært østrigsk ret.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 16/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.